

Žalovaný: VF

Předběžná otázka

Brání obsah článku 7 Listiny základních práv Evropské unie, který zakotvuje základní právo chránící místo bydliště, takovému výkladu čl. 3 odst. 1 a čl. 4 odst. 1 směrnice 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách⁽¹⁾, a zejména pojmu „významná nerovnováha“, který umožňuje, aby smlouva o spotřebitelském úvěru byla plněna formou splátek vybíraných poskytovatelem výhradně v místě bydliště spotřebitele?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Najwyższym (Polsko) dne 26. listopadu 2021 – L.G. v. Krajowa Rada Sądownictwa

(Věc C-718/21)

(2022/C 128/06)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Najwyższy

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: L.G.

Odpůrkyně: Krajowa Rada Sądownictwa

Předběžné otázky

- 1) Brání čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec Smlouvy o Evropské unii takovému ustanovení vnitrostátního práva, jako je čl. 69 odst. 1b) věta první ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (zákon ze dne 27. července 2001 o soustavě obecných soudů, Dz. U. 2020, č. 2072), který podmiňuje účinnost prohlášení soudce o jeho úmyslu setrvat ve funkci soudce po dosažení důchodového věku souhlasem jiného orgánu?
- 2) Brání čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec Smlouvy o Evropské unii tomu, aby bylo vnitrostátní ustanovení vykládáno tak, že opožděné prohlášení soudce o jeho úmyslu setrvat ve funkci soudce po dosažení důchodového věku je neúčinné bez ohledu na okolnosti zmeškání lhůty a na význam jejího zmeškání pro řízení o udělení souhlasu s dalším setrváním ve funkci soudce?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Najwyższym (Polsko) dne 26. listopadu 2021 – Rzecznik Praw Obywatelskich

(Věc C-720/21)

(2022/C 128/07)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Najwyższy

Účastníci původního řízení

Stěžovatel: Rzecznik Praw Obywatelskich

Další účastníci řízení: M. M., E. M., X Bank Spółka Akcyjna

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec Smlouvy o Evropské unii [(SEU)] ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie [(Listina)], jakož i s čl. 4 odst. 3 a článkem 2 [SEU] vykládány v tom smyslu, že jsou rozhodující pro přípustnost takového opravného prostředku, jako je mimořádná stížnost, který slouží k napadení pravomocného soudního rozhodnutí v případě, že je třeba „zajistit soulad se zásadou demokratického právního státu, který naplňuje zásady společenské spravedlnosti“, je-li použití tohoto opravného prostředku nezbytné k zajištění účinnosti unijního práva?
- 2) Musí být čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec [SEU] ve spojení s článkem 47 [Listiny], jakož i s čl. 4 odst. 3 a článkem 2 [SEU] vykládány v tom smyslu, že za situace, kdy ustanovení vnitrostátního práva umožňují změnu nebo zrušení pravomocného soudního rozhodnutí v případě, že dojde k porušení zásad stanovených v ústavě členského státu za použití takového opravného prostředku, jako je mimořádná stížnost[,] tato ustanovení mohou být právním základem pro zrušení nebo změnu pravomocného soudního rozhodnutí také v případě porušení unijního práva?
- 3) Musí být čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec [SEU] ve spojení s článkem 47 [Listiny], jakož i s čl. 4 odst. 3 a článkem 2 [SEU] vykládány v tom smyslu, že za situace, kdy vnitrostátní soud porušil unijní právo způsobem, který z hlediska tohoto práva vedl k vadnému rozhodnutí ve věci, může být pravomocné soudní rozhodnutí zrušeno nebo změněno na základě použití takového opravného prostředku, jako je mimořádná stížnost, jenž podmiňuje takové rozhodnutí „zjevným“ porušením práva?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelnym Sądem Administracyjnym (Polsko) dne 1. prosince 2021 – W. Sp. z o. o. v. Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Łodzi

(Věc C-729/21)

(2022/C 128/08)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud:

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační stížnost (stěžovatelka): W. Sp. z o. o.

Další účastník řízení o kasační stížnosti (žalovaný): Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Łodzi

Předběžné otázky

- 1) být unijní předpisy upravující DPH vykládány v tom smyslu, že nebrání použití takového vnitrostátního ustanovení, jako je čl. 6 bod 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (zákon ze dne 11. března 2004, o dani ze zboží a služeb; Dz. U. 2021, č. 685; dále jen „zákon o DPH“), které z předmětu daně vylučuje dodání samostatné organizační části podniku, aniž takové vyloučení podrobuje podmínce stanovené v článku 19 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾, tj. právnímu nástupnictví mezi převodcem a nabyvatelem?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, je pro účely uplatnění vyloučení podle čl. 6 bodu 1 zákona o DPH třeba převést všechny složky samostatné organizační části majetku převodce, přičemž změna v tomto ohledu (zejména nepřevzetí pojistných smluv a smlouvy o správě převáděného majetku) znamená, že došlo k dodání zboží, které je předmětem daně?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1